

Až zapadne slunce
tak rozsvítím jedinou svíčku
a dám ti napít lektvar zapomnění

Až andělé spánku nám zatančej menuet
na každým očním víčku
pak konečně pochopíš
že cesta zpátky už není

Tak proč se bojíš říct že to končí
tak proč se bojíš to říct
vždyť já ti na cestu posvítím loučí
a odvedu hady od těch míst
Tak proč se bojíš
to říct...

Tak tudy jsme šli lásko
byla to krajina šera
A na prsou jak hada
hřáli jsme placatku rumu

A stébla nás bodaly
au! já to cejtim jak včera
než došli jsme na konec cesty
než došli jsme domů

Tak proč se bojíš říct že to končí...

A na každým kopci je místo
kde láme se země
kde únava stává se
vzpomínkou na starej film

A jen oči zvířat tě povedou
plaše a němě
než pověsíš svůj ranec smutku
na nejbližší jilm

Tak proč se bojíš říct že to končí...